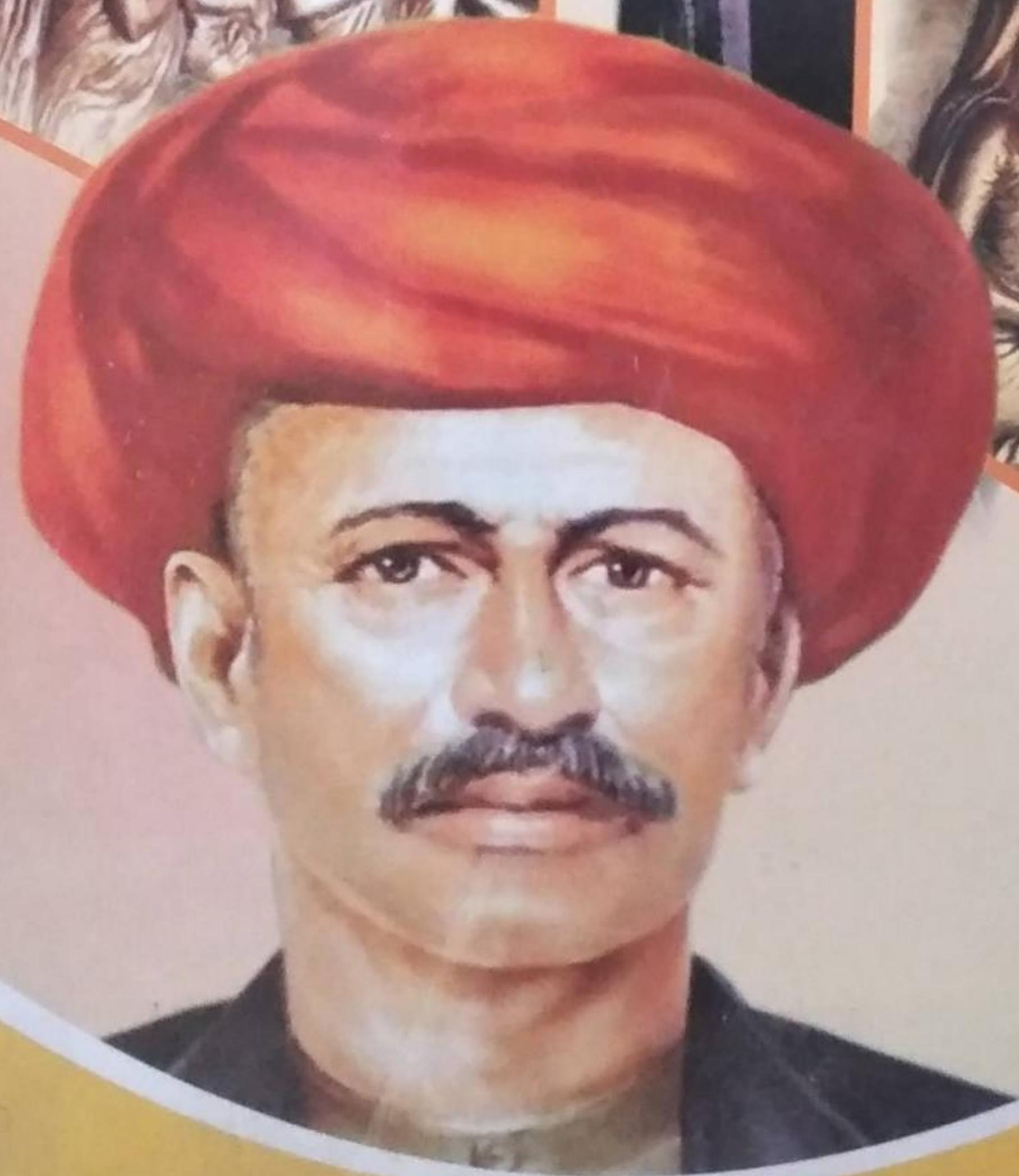

महात्मा फुले चिंतन आणि चर्चा

• संपादक •

डॉ. भगवान डोंगरे
डॉ. गोवर्धन मुळक

६३.	महात्मा फुले यांच्या विचारातील स्त्री प्रश्न आणि सुधारणा श्रीमती स्वाती बोकार	२१८
६४.	महात्मा फुले यांचे स्त्री शिक्षणविषयक विचार आणि कार्य प्रा. मनोहर वागतकर	२२१
६५.	महात्मा फुले यांच्या विचारातील स्त्री प्रश्न आणि सुधारणा प्रा. बानायत जी.एच.	२२६
६६.	स्त्रियांचा उद्धारकर्ता : महात्मा जोतीराव फुले डॉ. छाया मा. नेम्मानीवार	२२८
६७.	भारतीय स्त्री शिक्षणातील महात्मा जोतीराव फुले यांचे योगदान भिमराव दत्तू मोट	२३१
६८.	महात्मा फुले यांचे स्त्री शिक्षणविषयक विचार आणि कार्य वैशाली अशोक जाधव	२३३
६९.	माहात्मा जोतीबा फुलेजी के महिला विषयक विचार प्रा.डॉ. मदिना सिंकंदर शेख	२३७
७०.	महात्मा फुले यांच्या विचारातील स्त्री प्रश्न आणि सुधारणा प्रा. डॉ. राणी जगन्नाथराव जाधव	२३९
७१.	महात्मा फुले यांचे शिक्षणविषयक आणि कार्य डॉ. लक्ष्मणसिंग साळोक - विलास पारखे.	२४४
७२.	महात्मा फुले यांच्या स्त्री विषयक विचार आणि कार्याचे समाजशास्त्रीय अध्ययन प्रा.डॉ. तंगलवाड दत्ता माधवराव	२४७
७३.	सत्यशोधक समाज, निवडक सत्यशोधक व त्यांचे साहित्य प्रा.के. एम. कांबळे	२५२
७४.	महात्मा फुलेचे सामाजिक कार्यात योगदान प्रा. रमेश नानजी गावित	२५६
७५.	महात्मा जोतीबा फुलेच्या विचारांची प्रासंगिकता प्रा. डॉ. सुनिल प्रल्हाद गायगोळ	२६१
७६.	महात्मा फुले यांचे समाज परिवर्तनविषयक कार्य प्रा.डॉ. नरसिंग आबासाहेब पवार	२६६
७७.	महात्मा जोतीराव फुले यांच्या सत्यशोधक समाजाची अधिवेशने प्रा. डॉ. विजय पाटील	२७०
७८.	महात्मा फुले यांचे समाजोपयोगी कार्य प्रा. पोपळघट आर. एस.	२७२

महात्मा फुले याच्या वारातील स्त्री प्रश्न आणि सुधारणा

प्रा. डॉ. राणी जगत्राथराव जाधव

गृहविज्ञान विभाग प्रमुख

कला व विज्ञान महाविद्यालय, शिवाजीनगर, गढी.

ता. गेवराई, जि. बीड

सारांश

स्त्रिया विषमाधिष्ठित हिंदू समाजरचनेच्या बळी होत्या. भारतीय समाजात स्त्रियांचा दर्जा अत्यंत खालच्या प्रतीचा होता. स्त्रीविषयक सामाजिक रुढी व परंपरा अत्यंत घाणेरड्या व माणुसकीहीन होत्या. आर्थिक पिळवणूक, शारीरिक व मानिकस छळ, उपासमार, स्त्री बालहत्य, विजोड विवाह, बालविवाह घटस्पोट, परित्याग, आत्महत्या, वेश्यावृत्ती, अतिश्रम, अपमान, मारझोड, बलात्कार, खून, लैंगिक, उपासमार, दुय्यम स्थानल, समाजिक व कौटुंबिक बहिष्कार, संशय यासारखे अनेक प्रश्न स्त्रियांच्या संबंधित असल्याने निरक्षरता अज्ञान अंधश्रंधा सामाजिक व कौटुंबिक स्थिती निळळ दयनीय स्वरुपाची असल्याने जोतीरावांचे लक्ष स्त्रियांच्या दुःखाकडे होत असे. बालविवाहामुळे स्त्रीला भोगावा लागणारा त्रास, कुमारी जरठ विवाहामुळे निर्माण होणारे अकाली वैधव, पुनर्विवाहास बंदी, आर्थिक आणि सामाजिक शोषण, बालवयातील गर्भधारणा नि मातृत्व यामुळे निर्माण होणारे आरोग्याचे प्रश्न इत्यादी प्रश्न जोतीरावांना सातत्याने क्लेष निर्माण करून देत असत. स्त्रियांची परिस्थिती सुधारवयाची असले तर सर्वप्रथम त्यांना शिक्षण देवून डोळस करायला पाहिजे. शिक्षण हे सर्वांगीण उन्नतीचे साधन आहे. हे ओळखून त्यांनी १८४८ साली बुधवार पेठेत मुलींची शाळा सुरु केली ती शाळा बंद पडल्यानंतर १८५१ मध्ये पुन्हा शाळा सुरु करण्यात आली. या ज्ञनदानाच्या कार्यात त्यांना समाजातील अनेक विरोधकांना तोड द्यावे लागले. याशिवाय बालहत्या प्रतिबंधक गृहाची स्थापना, आंतरजातीय विवाहास प्रोत्साहन, पुनर्विवाहास प्रोत्साहन, केशवपन प्रथेला विरोध, बहुजनांच्या मुलांसाठी वसतिगृहाची स्थापना, सत्यशोधक समाजाच्या माध्यमातून सामाजिक विषमता व जातीयता नष्ट करण्यासाठी त्यांनी आहोरात्र प्रयत्न केले. याकामी सावित्रीबाई फुले यांचे फार मोठे योगदान आहे. समाजक्रांतीच्या वाटेवर फुलांच्या पायघड्या नसतात तर काटेकुटे अंधरलेले असतात. त्याच वाटेवरून भवकमपणे पावले टाकणाऱ्या जोतीरावांना सावित्रीमाईनी समर्थपणे साथ दिली व रुढी परंपरेने साखळदंडात अडकलेल्या माता - भगिनीसाठी आपल्या जीवनाचा होम करून त्यांना समताधिष्ठीत व सन्मानाचे जीवन बहाल केले.

प्रस्तावना :

क्रांतीसूर्य महात्मा जोतीराव फुले म्हणजे आद्यसमाजक्रांतीची धगधगणारी एक मशाल होती. त्या धगधगणाऱ्या मशालीने बहुजनांच्या उपेक्षितांच्या शूद्र - अतिशयशूद्रांच्या, स्त्रियांच्या जीवनात ज्ञानाचा प्रकाश निर्माण करून त्यांना जीवनात राजमार्ग दाखविला. भारतीय सामाजिक सुधारणेच्या अनेक समाजसुधारकांनी आपल्या विचारांची व कर्तव्याने आपला काळ गाजविला आहे. मात्र महात्मा फुलेनी जातीभेद, अस्पृशता स्त्रियांवर होणाऱ्या अन्यायाविरुद्ध लढ्याचे युग घडविले आहे. समाजप्रबोधनाचे, समाज परिवर्तनाचे व समाज जागृतीचे महान कार्य करण्याचे माध्यम शिक्षण आहे. त्याशिवाय भारतीय समाजातील स्त्रियांची प्रगती होणार नाही त्यांच्या समस्या सुटणार नाही हे ओळखून त्यांनी संपूर्ण हयातभर कार्य केले. सर्व प्राण्यात मानवश्रेष्ठ व मानवात स्त्री श्रेष्ठ जिच्या हाती पाळण्याची दोरी तीच जगाते उधारी या सत्याचा प्रत्यय येताच त्यांनी क्रांतिज्योती सावित्रीबाई स्वतः शिकवून या देशातील पहिल्या शिक्षिका व मुख्यांयापिका करून स्त्रीयाविषयक शैक्षणिक व समाजिक कार्य केले. फुले

यांना माणसामाणसातील असमानता गुलामगिरीचे प्रतीक वाटत होते. स्त्री- पुरुषांत असमानतादेखील गुलामगिरीचे प्रतीक होय. फुले यांच्या मते समाजात स्त्रियांना पुरुषाहुनही काहीसे श्रेष्ठ स्थान असावे कारण त्याच आपल्या उदरात बालकास वाढवून त्यांचे संगोपन करतात. स्त्रियांच्या तुलनेत पुरुष अधिक क्रुर दुष्ट असतो. पुरुषांना त्यांच्या चुका क्षम्य व स्त्रियांना तशाच चुकांविषयी समानता हे सूत्र स्वीकारणे आवश्यक आहे. असे त्यांचे विचार होते.

समस्यासुत्रण -

एकोणिसाव्या शतकाच्या कालखंडात भारतीय समाजात अनेक समाजसुधारक होवून गेले. त्यांनी तत्कालीन सामाजिक समस्या, सोडविण्यासाठी व समाजपरिवर्तनाच्या माध्यमातून सामाजिक सुधारण करण्याचे मौलिक कार्य केले. वैदिक कालखंडात तयार करण्यात आलेल्या वेगवेगळ्या धर्मग्रंथानुसार पुरुषांना प्राधान्य व स्त्रीयांवर अनेक प्रकारचे बंधने लावून त्यांना अंत्यत हीन दर्जाची वागृणक दिली जात असे त्यामुळे त्यामुळे स्त्रीयांच्या अनेक समस्या निर्माण झाल्या होत्या. अशा स्त्रीयांच्या समस्या दुर येथे घेण्यात आला आहे.

संशोधन विधान :

महात्मा फुले यांच्या विचारातील स्त्री प्रश्न आणि सुधारणा या अनुषंगाने हा संशोधन विषय घेवून तत्कालीन समाजातील स्त्रीयांच्या समस्या निवारणासाठी कार्यकरणाऱ्या समाजसुधारकापैकी महात्मा फुल्यांनी केलेल्या महान कार्याचे अध्ययन करण्याचा प्रयत्न करण्यात आला आहे.

संशोधन पद्धती :-

प्रस्तुत शोधनिबंधासाठी विश्लेषणात्मक व वर्णनात्मक संशोधन पंधतीचा अवलंब करण्यात आला आहे.

संशोधनाची क्षेत्र मर्यादा :-

महात्मा फुले यांच्या विचारातील स्त्री प्रश्न आणि सुधारणा यासंबंधी अध्ययन करत असताना केवळ महात्मा जोतीराव फुले यांच्याच कार्याचा अभ्यास करण्यात आला आहे. ही संशोधनाची मर्यादा आहे.

नमुना निवडः :-

आधुनिक कालखंडातील भारतीय स्त्रीयांचेच प्रश्न सोडविण्यासाठी अनेक समाजसुधारकांनी कार्य केलेले आहे. त्यापैकी महात्मा जोतीराव फुले यांनी स्त्रीयांचे प्रश्न सोडविण्यासाठी केलेल्या कार्याची नमुना म्हणून निवड करण्यात आली आहे.

तथ्य संकलनाची साधने :-

प्रस्तुत शोधनिबंधासाठी तथ्य संकलन करताना दुय्यम स्रोतांचा वापर करण्यात आला आहे. यात संदर्भग्रंथ, शोधनिबंध, वर्तमानपत्र, मासिके इंटरनेट इत्यादीचा वापर करण्यात आला आहे.

संशोधनाची उद्दिष्टे :-

प्रस्तुत संशाधन कार्याला निश्चित दिशा प्राप्त होण्यासाठी खालील उद्दिष्टे निश्चित करण्यात आली .

- १) आधुनिक भारतीय समाजाच्या जडणघडणीत महात्मा फुले यांच्या योगदानाचा अभ्यास करणे.
- २) महात्मा फुले यांच्या विचारातील स्त्रीयांच्या प्रश्नाचा आढावा घेणे.
- ३) महात्मा फुले यांनी स्त्रीयांच्या बाबतीत केलेल्या सुधारणाचा आढावा घेणे.

संशोधनाची गृहितके :-

- १) स्त्रीयांचे प्रश्न सोडविण्यासाठी महात्मा जोतीराव फुल्यांनी आपले संपूर्ण आयुष्यभर प्रयत्न केले.
- २) आधुनिक भारतातील स्त्रीयांच्या दर्जातील परिवर्तनात महात्मा फुल्यांचे मोलाचे योगदान केले.

३) स्त्रियांचे प्रश्न सोडविण्यासाठी महात्मा फुले यांनी अहोरात्र प्रयत्न केले तरीदेखील आजही स्त्रियांचे अग्रेक प्रश्न निर्माण झाले आहेत.

माहितीचे विश्लेषण :-

भारतीय आद्यसमाजक्रांतीचे जनक, तमाम बहुजन समाजाचे उद्धारकर्ता, थोर समाजसेवक, एकोणिसाच्या शतकात सामाजिक, शैक्षणिक व साहित्यिक क्षेत्रात क्रांती घडविणारे क्रांतीदृत, क्रांतीमूर्य महात्मा ज्योतिराव फुले यांचा जन्म ११ एप्रिल १८२७ रोजी चिमणाबाईं यांचे निधन झाले. त्यावेळी त्यांच्या शेतावरती मोलगजुरीराठी येणाऱ्या काही माहिलानी त्यांचे गंगोपन केले. त्यानंतर १ मे १८२९ पासून जोतीरावांची मावस बहिण सगुणाबाईं क्षिरसागर यांनी ज्योतिरावांचा सांभाळ केला. सगुणाबाईं चिमणा होत्या माहेगी आधार नक्ता त्यामुळे त्यांच्या मावस भाऊ जोतीरावच त्यांचा आधार बनले होते. १८३३ मध्ये त्यांचे आफ म्हाईट्टनड मिशनच्या शाळेत जोतीरावांचे नाव दाखल करण्यात आले. लेखन, वाचन, गाणत यामध्ये त्यांनी मन लावून अभ्ययन सुरू केले. परंतु कृष्णाजी देव नावाच्या ब्राह्मण कारकुनाच्या कुसल्लच्यावरून गोविंदरावांनी जोतीरावांना शाळेतून काढून टाकले. त्यामुळे त्यांच्या शिक्षणात खंड पडला परंतु ध्येयाशी एकरूप असणारे जोतीराव ज्ञानावहल, शिक्षणावहल प्रचंड जागमवून त्यांचे वाचन, लेखन, चितन चालू होते. त्यांच्या घराशेजारी राहणारे उदू पार्शियन भाषेचे पंतोजी गफारवंग मुनशी व श्वीस्ती भर्मांपदेशक लिंगीट साहेबया पुरोगांमी विचाराच्या लोकांच्या सांगण्यावरून गोविंदरावांनी जोतीरावांना वयाच्या १४ वर्षी १८४१ माली पुन्हा शाळेत दाखल केले. इ.स. १८४० मध्ये जोतीरावांच्या विवाह खंडजी नेवसे पाटलाच्या सावित्रीमाईंशी झाला. त्यावेळी सावित्रीमाईंचे वय आठ वर्षे तर ज्योतिरावांचे वय तेरा वर्ष होते. महात्मा फुले यांनी थोमस पेनची पुस्तके वाचली. त्यांच्या विचाराच्या प्रेरणेने त्यांनी ब्राह्मणवादावर हल्ला चढवून भारताच्या भूमित शूद्र, अतिशूद्र, स्त्रीयांना जगण्याचे अधिष्ठान प्राप्त करून दिले. व आपल्या कायंकतून्याने इतिहासात आजरामर झाले.

महात्मा फुलेचे शैक्षणिक कार्य :

तत्कालीन समाजातील बहुजानांच्या दुःखाचे कारण अविदयेत आहे. हे महात्मा फुलेनी ओळखले आणि शिक्षण हे सर्वांगीण उम्मतीचे साधन आहे. जिच्या हाती पाळण्याची दोरी तीच जगाते उम्हारी थोर मातांच्या पोटीच थोर स्त्री - पुरुष जन्माला येत असतात हे ओळखून त्यांनी स्त्री शिक्षणाला प्राधान्य दिले व १ जानेवारी १८४८ साली मुलींची पहिली शाळा सुरू करून फुले दांपत्याने एका नवीन युगाला प्रारंभ केला. भारतीय व्यक्तीने भारतीय मुलींसाठी काढलेली ही पहिली शाळा होय. सुरुवातीला याशाळेत चार ब्राह्मण, एक धनगर व दोन मराठा अशा महामुली होत्या. सुरुवातीच्या काळात पालक मुलींना शाळेत पाठ्यत याशाळेत चार ब्राह्मण, एक धनगर व दोन मराठा अशा महामुली होत्या. सुरुवातीच्या काळात पालक मुलींना शाळेत पाठ्यत १५ मे १८४८ रोजी पुण्यातील महारवाड्यात मुलांमुलींसाठी शाळा सुरू केली. १८४८ साली काढलेली शाळा बंद झाल्यानंतर त्यांनी १८४८ रोजी पुण्यातील महारवाड्यात मुलांमुलींसाठी शाळा सुरू केली. त्यानंतर उत्तरोत्तर त्यांना आलेले यश पाहून अण्णासाहेब चिपळूण्करांच्या वाढ्यात ३ जुलै १८५१ मध्ये पुन्हा शाळा सुरू केली. त्यानंतर उत्तरोत्तर त्यांना आलेले यश पाहून अपेक्षित फुले दांपत्यानी पालकांशी घरांघरी जाऊन त्यांचे मुलींच्या शिक्षणासाठी मतपरिवर्तन केले. त्यानंतर १५ मे १८५१ रोजी पुण्यातील महारवाड्यात मुलांमुलींसाठी शाळा सुरू केली. १८५१ साली काढलेली शाळा बंद झाल्यानंतर त्यांनी सावित्रीमाईंचा मोलाचा वाटा आहे. हे कार्य करत असताना त्यांना समाजातील विरोधकांना तोड द्यावे लागले. या देशातील स्त्री दलित बहुजन समाजातील मुला - मुलींना शिक्षणाची संधी उपलब्ध करून देवून हजारोवर्षांपासून धर्माच्या नावाखाली दबलेला आवाज बुलंद करून गुलामगिरीला झुगारून देण्याचे सामर्थ्य शिक्षणातून स्त्रियांमध्ये निर्माण केले. म्हणूनच तारावाईं शिंदे, मुक्ता आवाज बुलंद करून गुलामगिरीला झुगारून देण्याचे सामर्थ्य शिक्षणातून स्त्रियांमध्ये निर्माण केले. त्यांनी निर्माण झालेल्या साळवे सारख्या तत्कालीन समाजातील व्यवस्थेला जाब विचारण्याचे क्रांतिकारी कार्य केलेल्या विद्यार्थींनी निर्माण झालेल्या आपणास पहावयास मिळतात. महात्मा फुलेयांनी शिक्षणाद्वारे माणसातील माणुसपण जागे करून स्त्रियांना समान मानसन्मान देवून स्त्री - पुरुष विषमता दूर करण्याचे ऐतिहासिक कार्य केले.

न्हाव्यांच्या ऐतिहासिक संपाद्धारे केशवपन प्रथेला विरोध :-

त्या काळात महिलांचे केशवपण होत असे. राजा राममोहन रॅय यांनी सतीची प्रथा बंद केली असली तरी ही प्रथा तत्कालीन समाजात रुढ होती. विधवा स्त्रीने संन्यासीनीसारखे जीवन जगावे तिला अपशकुनी समजले जाई तिला पांढरे वस्त्र परिधान करून घरातच कोंडून ठेवले जाई केशवपनामुळे स्त्रीया विद्रुप दिसत फुले दाम्पत्याने या स्त्रीयांचे दुःख जवळून पाहिले हात. त्यामुळे ही दुष्ट प्रथा बंद करण्याचे त्यांनी ठरविले परंतु लोक ऐकेनात तेहा ज्योतिरावांनी व सावित्रीमाईनी सर्व न्हाव्यांची एक सभा बोलावली आणि आपण आपल्या भगिनीवर वस्तरा चालवीत हे केवढे पाप आहे याची जाणीव त्यांना करून दिली व त्यांना केशवपनास जावू नका असे सांगितले व जोतीराव व सावित्रीमाईच्या प्रेरणेतून नारायण मेघाजी लोखंडे यांनी न्हाव्यांच्या ऐतिहासिक संप्रदायानुसार आणला व विधवा स्त्रीला देखील माणूस म्हणून जगण्याचा अधिकार आहे तो कोणी हिरावून घेता कामानये हा विचार जनमाणसात रुढ केला.

बालहत्या प्रतिबंधक गृहाची स्थापना :

बालहत्या प्रतिबंधक गृहाची स्थापना : अशावेळी गर्भपात्र लैंगिक शौषणामुळे किंवा चुकीचे पाऊल पडल्यामुळे अनेक विधवा स्त्रीयांना गर्भधारणा होत असे. अशावेळी गर्भपात्र करणे किंवा आत्महत्या करेण एवढाच मार्ग विधवा स्त्रियांपुढे असे अशा विधवा स्त्रियांसाठी जोतीराव व सावित्रीमाई फुले यांनी २८ जानेवारी १८५३ साली बालहत्या प्रतिबंधक गृहाची स्थापना केली पुण्यातील चौकाचौकात त्यांनी फलक लावले विधवा किंवा ठेवायचे ते तुम्ही ठरवा तुमचे नाव गुप्त ठेवले जाईल अनाथ आश्रम त्या निरापधार जीवनांचा सांभाळ करील पुण्यावरोबर किं इथे ठेवायचे ते तुम्ही ठरवा तुमचे नाव गुप्त ठेवले जाईल अनाथ आश्रम त्या निरापधार जीवनांचा सांभाळ करील पुण्यावरोबर काशी, वाई, सातारा, नाशिक, पंढरपूर इथे अशा जाहिराती लागल्या हे दाम्पत्य एवढ्यावरच थांबले नाही तर काशीबाई नातू नामक ब्राह्मण विधवा स्त्रीचे बाळंतपण करून तिचे मुल दत्तक घेतले व त्यांचे नाव यशवंत ठेवले त्याला उच्चशिक्षण देवून दीन दुबळ्यांच्या सेवेसाठी डॉक्टर बनविले इतका उदात्तपणा क्वचितच पहावयास मिळेल.

आंतरजातीय विवाहास प्रोत्साहन :-

जोतीरावांनी व सावित्रीमाई यांनी समताधिष्ठीत समाजाच्या निर्मितीसाठी आपला दत्तक मुलगा यशवंत याचा विवाह ४ फेब्रुवारी १८८९ रोजी सत्यशोधक पघ्दतीने ज्ञानोबा ससाणे यांची कन्या राधा उर्फ लक्ष्मीबाई यांच्यासोबत लावला हा आधुनिक भारतातील पहिला आंतरजातीय विवाह होय अशाप्रकारे समाजसुधारणेचे कार्य यांनी स्वतःच्या घरापासून प्रारंभ केले.

समताधिष्ठीत समाजासाठी सत्यशोधक समाजाची स्थापना :-

तत्कालीन समाजाचे जातीवार विभाजन आणि त्यातून निर्माण झालेली समाजिक तथा आर्थिक विषमता अतिशूद्रांना व स्त्रियांना जनावरांपेक्षाही मिळणारी हीन वागणुक हा जोतीरावांचा चिंतनाचा विषय होता. अशा विषमतावादी अनिष्ट रुढी परंपराना फाटा देणारा बहुजन समाजाच्या हिताचा असणारा समताधिष्ठीत सत्यशोधक समाज त्यांनी स्थापन केला. सत्यशोधक समाजाच्या अनेक परिषदामधून जोतीरावांनी समाजप्रबोधन केले.

अनिष्ट रुढी परंपरांना व अंधश्रद्धेला पायबंद : -

तत्कालीन समाजात स्त्रियांचे अनेक प्रश्न अस्तित्वात होते यात बालविवाह, कुमारी जरठ विवाह,. अकाली वैधव्य, पुनर्विवाहास बंदी, आर्थिक व सामाजिक शोषण, चारित्र्याविषयी संशयामुळे घरातून हाकलनू देणे त्यातून परितक्ता म्हणून भोगावे लागणारे दुष्परिणाम, बालवयातील गर्भारपण नि मार्तृत्व यामुळे निर्माण होणाऱ्या आरोग्याच्या समस्या, परक्याचे धन म्हणून मुलीची केली जाणारी हेळसांड इत्यादी प्रश्नावर जोतीरावांनी शिक्षण हा एकमेव उपाय सांगून वेळोवेळी समाजप्रबोधनाद्वारे प्रसंगी कायद्याने पायंबंद घातला त्यांनी आपल्या लेखनाद्वारे बजहुजन समाजाला स्वर्ग नरक, पाप, पुण्य, पुनर्जन्म, या भ्रामक कल्पनातून बाहेर काढण्याचा प्रयत्न केला शिकलेल्या स्त्रियांनी जर तांदुळ शिजवला तर त्याच्याअळया होतील एवढे स्त्रियांसाठी शिक्षण वाईट आहे अशा प्रकारची भयानक अंधश्रेष्ठ पसरलेली असताना जोतीरावांनी प्रथम पल्लीला शिकवन साक्षर केले. बोले तैसा

तात्रे या आदर्शाची शिकवण समाजात रुजवली.

निष्ठारूप : -

- १) शिव्यांना व बहुजन समाजाला अनिष्ट रुढी परंपरातून खाहेर काढून शिक्षणाची व पर्यायाने व्यक्तिमत्व विकासाची संधी मिळावी यासाठी महात्मा जोतीराव फुले यांनी शाळा व वसन्तगृहाची स्थापना केली.
- २) ग्रन्त रसा दत्तक, मुलाचा ओलगालीय विवाह लावून अरम्भशयता निवारण्याचे कृतीशील उदात्त कार्य केले.
- ३) जोतीरावांनी निघवा माताना आनंदहत्यापासून व धूणहत्यापासून रोखण्यासाठी आणि सन्मानाने जीवन जगण्यासाठी बालहत्या प्रांतवंभगृहाची स्थापना केली.
- ४) पूत्यगोपक, समाजाची स्थापना करून सामाजिक समता देशातील जातीयता स्त्री - पुरुष विषमता नष्ट करण्यासाठी व शिव्यांचा दर्जा वार्द्धवण्यासाठी समाजपारवतंनाचे कार्य केले.
- ५) आपल्या लाभुनानून व भाषणातनु व प्रत्यक्ष कृतीतून त्यांनी समाजातील अनिष्ट रुढी परंपरांना पायबंद घातला. स्वर्ग, नरक, पाप, पुण्य पूर्वजन्म, पुनर्जन्म याच्या नावाखाली स्त्रियांचे शोषण थांबविले व विविध अंधश्रेष्ठांना तिलांजली दिली.

संदर्भ :

- १) चंद्रशेखर गायकवाड (एप्रिल २०१५) मानवमुक्तीचा संघर्षयात्री महात्मा जोतीराव फुले, ओमप्रकाशन, अकलूज डॉ. मनोहर रसगमान्द प्रा. शरद सदाफुले, प्रा. शाम कुंड, प्रा. बाबू वांद (एप्रिल २०११) फुले आंबेडकरी चळवळ : विचार आणि भौमिका, चिन्मय प्रकाशन औरंगाबाद
- २) डॉ. दा धों काचोळ (जून १९९९) भारतीय समाजिक विचारवंत, कैलाश पब्लिकेशन, औरंगाबाद
- ३) डॉ. दत्तात्रेय मेंटकर (२०१०) शिक्षणातील ज्ञानेश्वर, चिन्मय प्रकाशन, औरंगाबाद
- ४) डॉ. ज्योति डोऱ्हफोड (२०१२) समाजशास्त्रीय विचारप्रवाह, विद्या बुक्स पब्लिशर्स, औरंगाबाद
- ५) प्रा. गोतम जे निकम (मार्चेंवर २००९) महामानव, अभिनंदन प्रकाशन, अकोला.
- ६) www.bookganga.com

